

ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ХУДОЖЕСТВЕНО РАВНИЩЕ

На 28 март в залата на Дома на културата Дрезденската филхармония изнесе своя първи концерт. Публиката изживя истинска художествена наслада. Много отдавна русенци не са слушали интерпретация на такова високо ниво. Умората от дългия път не попречи на дрезденските филхармонисти да покажат изключителното си майсторство.

В притихналата зала всички се наслаждаваха на изключителната мекоতা, прецизност и стилова чистота при изпълнението на Симфония № 40 от Моцарт. Някои романтични отсенки в интерпретацията прозвучаха като нещо ново при тълкуването на Моцарт, но съвсем естествено влязоха в рамките на моцартовия стил, защото драматизмът, с който се отличава тази творба, напълно допуска това.

Концертът за троплет на Зигфрид Курц е съвременна твор-

ба, построена с доста сложни ритмични трептения, дошли като влияние от полъха на хубавата джазова музика. Интонационно творбата на места ни напомняше Гершуин. Концертът е ефектен, забавен и заразяващ със своята веселост и остроумие. Оркестрацията е плод на майсторска ръка. Солистът Волфганг Шефан, един изключителен майстор на троплета, беше възнаграден от публиката с бурни и продължителни аплодисменти. Отдавна не сме слушали троплет с такава широка амплитуда между пианисимо и фортисимо и с такава брилянтна и чиста техника. Волфганг Шефан видимо е солидна опора на оркестъра и неговото красиво украсяване.

От Симфония № 5 на Бетовен големият майстор Хайнц Бонгарц успя да извлече и покаже на слушателите всичката сила на дълбочината на философската концепция и потресаващия драматизъм на това гениално произведение. Диригентът е в зрялата си творческа възраст и под влияние на своята мъдрост разкри силата на това произведение, предпочитайки по-умерените и бавни

темпа. Това предаде на симфонията особена мъжественост и съдържана угъбеност. За диригентското майсторство на Хайнц Бонгарц е недостойно да се говори с някакво изречение. На него трябва да бъде посветена голяма статия.

Дрезденската филхармония завърши своя блестящ концерт, измъкна на „бис“, с брилянтната увертюра „Оберон“ от Вебер.

Симфоничното изкуство на този творчески колектив е голямо минало и богати традиции заслужава най-висока оценка. Три неща ни поразиха от неговото изкуство.

Първо, динамическата амплитуда, при която пианисимото се чува и е напоено с тон и звук, а не изчезва и не дразни със своето скрипение. Фортисимото изпълнява цялата зала със стабилен и неотклоняващ се в своята чистота тон, със сила, която е приятна за ухото, а не режеща рязкост.

Второ, оркестърът ни поразил със своята изключителна чистота и единство при изпълнението, дори и на най-първите пасажки. Почти през цялото вре-

ме интонационната чистота и желаната ансамбловост граничеха със съвършенство.

Трето, концепцията на изпълняваното произведение е пределно изяснена за целия колектив. Всеки оркестрант свиреше така, като че ли изпълняваше собствено произведение.

За майсторството на колектива може да се пише извървено много и да се кажат още много професионални тънкости, което е повече обект на специална студия. Шастнето и високата художествена наслада, които изпитавме от майсторството на Бонгарц и Дрезденската филхармония, ще оставят незаличими впечатления за при събвущите на фестивало.

Проф. АЛЕКСАНДЪР РАЙЧЕВ